

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010215
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619010215.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč -Šeberu, v trestnej veci proti obžalovaným K. Z., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom K. B., K. XX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava a Q. S., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N., ul. S. J. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., o odvolaniach obžalovaných a prokurátora Krajskej prokuratúry v Trenčíne proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 21.10.2019, sp. zn. 2T/80/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. januára 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaných K. Z. a Q. S. ako nedôvodné z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 21.10.2019, sp. zn.: 2T/80/2019 boli obžalovaní K. Z. a Q. S. uznaní za vinných každý zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1) obžalovaný K. Z. od presne neustáleného obdobia, minimálne od mesiaca mája 2018 až do 03.04.2019 od nezistených osôb z R. neoprávnene si zadovažoval omamnú látku fentanyl, taktiež si nezisteným spôsobom v tomto istom období a od nezistených osôb neoprávnene zadovažoval psychotropnú látku metamfetamín (pervitín) a omamnú látku konope, ktoré prechovával na presne nezistených miestach v Partizánskom, ale aj v mieste trvalého bydliska v K. B., na ulici K. č. XX/XX v priestoroch rodinného domu, presne neustálené množstvo použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal viacerým, najmenej 7 osobám na rôznych miestach v Partizánskom po predchádzajúcom kontakte telefonicky alebo SMS správami alebo osobne na telefónne číslo, ktoré používal a to Q. S. predal omamnú látku fentanyl nezistený počet krát, D. F. predal omamnú látku fentanyl nezistený počet krát, V. P. predal omamnú látku fentanyl najmenej 50 krát, S. J. predal fentanyl najmenej 6 krát, K. D. predal fentanyl najmenej 10 krát, S. S. predal omamnú látku fentanyl najmenej 10 krát, O. N. predal fentanylové náplaste najmenej 20 krát, všetkým za cenu 10 Eur za jednu dávku, pričom pri domovej prehliadke vykonanej 03.04.2019 v mieste trvalého bydliska obžalovaného v K. B., ulica K. č. XX/XX boli zaistené:

transdermálna náplasť obsahujúca omamnú látku fentanyl s plochou 22,6 cm², čo zodpovedá najmenej 11 obvykle jednotlivým dávkam fentanylu,

3 kusy transdermálnej náplasti obsahujúce omamnú látku fentanyl, každú s plochou 42 cm², čo zodpovedá najmenej 63 obvykle jednotlivým dávkam fentanylu,

12 kusov transdermálnych náplastí (plocha jednej náplasti 41,3 cm²) obsahujúce omamnú látku fentanyl, čo zodpovedá najmenej 248 obvykle jednotlivým dávkam fentanylu,

1 kus zatavenej injekčnej striekačky s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 97 mg, obsahujúca prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou 76,9 % hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 2 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
plastové vrečko obsahujúce vysušené konope s hmotnosťou 690 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 13,1% hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 3 jednotlivým dávkam drogy,
kovová škatuľka s obsahom vysušeného konope s hmotnosťou 1065 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 11,8 % hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 4 jednotlivým dávkam drogy,
plechová zlato-zelená škatuľka, v ktorej sa nachádzala poskladaná papierovo- hliníková fólia, v ktorej bolo vložené vysušené konope s hmotnosťou 122 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 13,7 % hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 1 obvykle jednotlivé dávke drogy,
pričom fentanyl je podľa z. č. 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny omamných látok,
metamfetamín je podľa z. č. 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok,
a konope je podľa toho istého zákona č. 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny omamných látok,

2) obžalovaný Q. S. od presne nezisteného obdobia do 03.04.2019 od obžalovaného K. Z., ale aj ďalších nezistených osôb v Partizánskom na presne nezistených miestach neoprávnene si zadovážoval transdermálne náplaste obsahujúce omamnú látku fentanyl, ktorú prechovával na rôznych miestach v Partizánskom, presne nezistené množstvo použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal viacerým, najmenej štyrom osobám na rôznych miestach v Partizánskom po predchádzajúcom kontakte telefonicky alebo SMS správami na telefónne číslo, ktoré používal, a to V. P. predal omamnú látku fentanyl najmenej 20 krát, I. D. predal omamnú látku fentanyl najmenej 30 krát, S. S. predal omamnú látku fentanyl najmenej štyrikrát a O. N. predal fentanyl najmenej trikrát, všetkým za cenu 10,- Eur za jednu dávku,
pričom fentanyl je podľa z. č. 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obžalovanému K. Z. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 60 ods.1 písm. c) Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia veci - zaistených finančných prostriedkov vo výške 970,96-€.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na 12 mesiacov.
Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák. boli obžalovanému zhabané zaistené veci: stopa č. 1 - liek Suboxone, stopa č. 8 - 1ks plát so 7 ks tabletkami Tramadol retard aktivis 200mg, stopa č. 9 -9a -9b -49ks tabliet s nápisom NZ bielej farby, 2 a ? tablety ružovej farby, stopa č. 10 - 24 ks celých šesťuholníkových tabliet, stopa č. 12 - 13 ks Tramal retard 200mg v plastovom pláte, stopa č. 28 - 1ks skladačka s obsahom 4 ks tabliet bielej farby, 1 ks skladačka s obsahom 23 ks žltých tabliet, 9 ks zabalených tabliet Tramal retard 200 mg + 2ks ružové tablety, nádoby zo stôp 9,10,13,18,24,27,28,30,33,34, teda: stopa č. 9 - 1ks plastová ampulka o rozmeroch 8x4cm so žltým uzáverom, stopa č. 10 - 1ks obal strúhadla na ceruzky modrej farby, stopa č. 13 - 1ks plastová krabička o rozmeroch 13x7,5, stopa č. 18 - 2ks kovové krabičky, z toho 1 ks s kresbou Spidermana a 1 ks s kresbou mesiac a dve deti, stopa č. 24 - kovová krabička z energetických tabliet, stopa č. 27 - 1ks kovová dóza od kávy Lavazza, stopa č. 28 - kovová šperkovička o rozmeroch 12x7 cm, stopa č. 30 čierny plastový obal na baterky, stopa č. 33 - plastová šperkovička 15x8x8 cm, stopa č. 34 - kovová nádoba, stopa č. 23 - 3ks vodovodných fittingov + 1ks sklenená trubička zadymená, stopa č. 35 - 3ks kovové lyžičky, stopa č. 13 - 1 ks kovová lyžička.

Obžalovanému Q. S. bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol zároveň uložený ochranný dohľad na 12 mesiacov.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadli odvolaním čo do výroku o treste obaja obžalovaní a vo vzťahu k obojmu obžalovaným a v ich neprospech čo do výroku o treste tiež i prokurátor.

Obžalovaný Z. v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že rozsudok napáda vo výroku o treste. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa obžaloby, ktorá však určité skutočnosti skreslovala v jeho neprospech. On svedkovi P. nepredal omamnú látku minimálne 50 krát, nevyplýva to z výpovede svedka po vznesení obvinenia. Ani svedkovi N. nepredal omamnú látku 20 krát, ale len 10 krát. Tiež svedkovi F. mal predáť omamnú látku nezistený počet krát. Svedok však 25.04.2019 vypovedal, že mu obžalovaný fentanyl nikdy nepredal. Početnosť predaja zo strany obžalovaného Z. nebola nikdy taká vysoká, ako je tento stav uvedený v obžalobe. Tento stav je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Ako nedôveryhodnú vníma výpoveď obžalovaného S. zo dňa 04.04.2019 v tej časti, kde S. udáva že mal pre obžalovaného Z. predávať drogy. Ide o pokus účelovo sa čo najviac vyviniť a dosiahnuť pre seba čo najnižší trest. Súd prvého stupňa odôvodnil výšku trestu u neho najmä tým, že S. mal pre neho pracovať a teda bol v rebríčku dílerstva na vyššom mieste ako S.. S. však bol v minulosti trestaný a Z. nie, pričom obojmu bol uložený rovnaký trest. V obžalobe však táto skutočnosť vôbec nebola spomenutá. Pri hodnotení dôkazov platí zásada in dubio pro reo, ani súd preto nemôže obžalovanému pričítať okolnosti, ktoré mu za vinu nekladie obžaloba. Obžalovaný Z. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, hoci ho nikto na tento postup nenútil. Je dosiaľ netrestanou osobou, evidovaný má len jeden priestupok na úseku dopravy. Uložený trest je preto neprimerane prísny. Tiež z vykonaného dokazovania nevyplýva žiadna súvislosť medzi zaistenými finančnými prostriedkami vo výške 2 220,96 € a spáchanou trestnou činnosťou. Zaistením peňazí sa mal vytvoriť dojem, že obžalovaný na predaji drog profitoval. Obžalovaný mal príjem, riadne pracoval ako živnostník spolu so svojim otcom a platil dane. Nežil z predaja drog. Pri zaistených omamných látkach je uvedený počet obvykle jednorazových dávok. Obžalovaný však vôbec nebol vyšetrený na preukázanie jeho obvykle jednorazovej dávky. U neho bola obvykle jednorazová dávka omnoho vyššia. Vyšetrovateľ doložil do spisu údaje ohľadne zosnulého S. D.. Obžalovaného Z. s touto osobou nič nespája a preto nie je jasné, prečo bola do spisu doložená takáto listina, na ktorej bol žltou farbou zvýraznený dátum úmrtia tejto osoby. Zrejme to malo podprahovo prepojiť úmrtie tejto osoby s trestnou činnosťou obžalovaných. Napriek tomu, že ide o prvý kontakt obžalovaného s väzenským prostredím, zaradil ho okresný súd na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný hral v dvoch hudobných kapelách ako bubeník, má záujem sa dobrovoľne liečiť.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol tak, že mu uloží za aplikácie § 36 písm. j), l), n), o), § 39 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. por. trest na samej spodnej zníženej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný S. uviedol v písomnom odôvodnení odvolania, že smeruje do výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu. Uložený trest je neprimerane prísny a v rozpore s požiadavkami uvedenými v 34 Tr. zák. On sa od začiatku trestného stíhania k spáchaniu trestnej činnosti priznal. Nebola mu priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., že pomohol usvedčiť spoluobžalovaného Z. a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti vyšetrovateľom NAKA. Je nespravodlivé, že mu bol uložený trest v rovnakej výške, ako obžalovanému Z., pretože tento sa dopúšťal trestnej činnosti v omnoho väčšom rozsahu ako on. On predával náplasti len preto, aby si zaobstaral peniaze na nákup dávky pre seba a nie pre zisk. On sa priznal hneď a dobrovoľne, zatiaľ čo Z. sa priznal pod ťarchou dôkazov. Mal byť tiež zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Navrhol preto, aby krajský súd vo vzťahu k jeho osobe napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám mu uložil spravodlivý trest na výkon ktorého ho zaradí do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že súd aplikáciu § 39 ods.2 pís. d), ods.4 Tr. zák. pri ukladaní trestu odôvodnil tým, že sa obaja obžalovaní priznali a že na spáchaní trestnej činnosti mala vplyv aj ich závislosť na užívaní omamných látok. S tým nemožno súhlasiť. Obaja obžalovaní spáchali závažnú drogovú trestnú činnosť. Obaja boli dílermi, ktorí zabezpečovali drogami komunitu závislých osôb, čo zvyšuje nebezpečnosť ich konania. Obžalovaný S. navyše danú

trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe iného odsúdenia. Vyhlásenie o vine nemôže byť dôvodom čisto formálneho a mechanického zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Zníženie má prichádzať do úvahy len za existencie takých okolností či pomerov, ktoré sa bežne u trestných činov a ich páchatelov nevyskytujú. V danom prípade z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa existencia takýchto pomerov a okolností nevyplýva. Znížením trestu nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie. Najmä nie sú naplnené ani požiadavky generálnej prevencie. Tiež obaja obvinení mali byť zaradení do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Navrhol preto, aby krajský súd vo vzťahu k oboj obžalovaným zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o trestoch a spôsobe ich výkonu a oboj uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby bez aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák. so zaradením na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, spolu s uložením ochranného dohľadu a u obžalovaného Z. aj trest zhabania veci.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že navrhuje svojmu odvolaniu vyhovieť a odvolania obžalovaných navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného Z. navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť a odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný Z. sa pripojil k návrhu obhajcu.

Obhajkyňa obžalovaného S. navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť v plnom rozsahu a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný S. sa pripojil k návrhu obhajkyne.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie prokurátora ani oboj obžalovaných nie sú dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže odvolania boli podané výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pričom výrok o vine je právoplatný, k skutkovým zisteniam sa krajský súd nepovažuje za nutné vyjadriť.

Vo vzťahu k výrokom o treste vo vzťahu k oboj obžalovaným v napadnutom rozsudku potom krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestov okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska ich ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne zistil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne aplikoval u oboj obžalovaných i ustanovenie § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. per analogiam a trest ukladal pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

K odvolacím námietkam obžalovaného K. Z. je potrebné uviesť, že väčšina z nich smerovala do výroku o vine (frekvencia predaja omamných látok, predaj konkrétnym užívateľom, počet obvykle jednorazových

dávok). Keďže obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine a výrok o vine v rozsudku súdu prvého stupňa je právoplatný, nachádza sa táto časť odvolacích námietok mimo prieskumnej možnosti odvolacieho súdu a preto je bezpredmetné na ne bližšie reagovať. Je pravdou, že z formulácie skutku *expressis verbis* nevyplýva, že obžalovaný S. mal predávať omamné látky aj pre obžalovaného Z. a tomuto nosiť i peniaze z predaja. Táto skutočnosť vyplýva však z výsluchu obžalovaného S.. Zo znenia skutku tiež jasne vyplýva, že to bol obžalovaný Z., kto zásoboval obžalovaného S. omamnými látkami za účelom ich ďalšieho použitia, či predaja. Keďže súd je povinný pred rozhodnutím o prijatí vyhlásenia o vine zohľadniť všetky zákonne zadovážené dôkazy, nie je podľa názoru krajského súdu na prekážku o vytvorení si názoru o prípadnom hierarchickom vzťahu medzi obžalovanými pri páchaní trestnej činnosti, skutočnosť že tento hierarchický vzťah vyplýva z výpovede jedného zo spolupáchateľov a nie je priamo súčasťou skutku. Následne potom súdu nič nebráni vziať túto okolnosť do úvahy pri úvahách v rámci individualizácie trestu.

Súd prvého stupňa pri individualizácii trestu priznal obžalovanému poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) a l) Tr. zák. Samotné vyhlásenie viny obžalovanému neposúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ale zohľadnil ho per analogiam podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu SR uverejneného pod č. 44/2017. Voči takémuto postupu súdu prvého stupňa nemožno namietat'. Priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o) Tr. zák., ako to navrhoval obžalovaný, v danom prípade neprichádza do úvahy. Obžalovaný neprispel k odhaleniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny ani teroristickej skupiny. Ako už uviedol súd prvého stupňa, o takto významnej okolnosti neexistujú relevantné informácie a samotná výpoveď v inej trestnej veci ešte automaticky neznamená nutnosť aplikácie uvedeného ustanovenia Trestného zákona.

Zároveň podľa názoru krajského súdu neboli pri ukladaní trestu dôvody na aplikovanie postupu podľa § 39 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zák., pretože skutočne neboli zistené natoľko významné okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, ktoré by takýto postup odôvodňovali. V danom prípade je plne dostačujúci postup pri ukladaní trestu podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák., ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Už z povahy veci takýto trest potom nemôže byť neprimerane prísny.

Vo vzťahu k výroku o zaradení do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody krajský súd uvádza, že pri uznaní viny a ukladaní trestu za spáchanie obzvlášť závažného zločinu zákon predpokladá zaradenie obžalovaného do ústavu s maximálnym stupňom stráženia a to bez ohľadu na skutočnosť, či už obžalovaný predtým vo výkone trestu odňatia slobody bol, alebo nie. Zároveň však zákon umožňuje súdu v rámci diskrecie rozhodnúť s poukazom na ustanovenie § 48 ods.4 Tr. zák. o zaradení obžalovaného aj do ústavu s miernejším stupňom stráženia. To v danom prípade súd prvého stupňa aj aplikoval a zaradil obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bude aj podľa názoru krajského súdu, v tomto ústave jeho náprava lepšie zaručená. Obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a preto sa nejaví byť vhodným, aby bol zaradený do ústavu najmiernejšieho - teda s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný však bude mať plne vytvorený priestor, aby po výkone určitej časti trestu preukázal svojím správaním prípadné splnenie podmienok na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo vzťahu k uloženiu trestu prepadnutia veci možno zopakovať argumentáciu súdu prvého stupňa, že nebolo možné stotožniť sa s verziou o "zberateľskej vášni" obžalovaného, pokiaľ ide o nájdenú a zaistenú hotovosť vo výške 970,96 €, poukazujúc na to, že táto bola nájdená v pivnici na miestach, kde sa nachádzali aj drogy, či nimi kontaminované veci. Je teda evidentné, že ide o hotovosť, ktorá bola príjmom z trestnej činnosti, hoci následne mohla slúžiť aj na účely rozmieňania (výdavku po ruke), či "sporenia".

Vo vzťahu k tvrdeniu obžalovaného o účelovom zaradení údajov o osobe S. D. do spisu možno uviesť, že tento postup nijako neovplyvnil postup súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o vine a treste a jedná sa len o subjektívne domnienky obžalovaného.

K odvolacím námietkam obžalovaného Q. S. vo vzťahu k nepriznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ukladania trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a zaradenia do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, možno v podstate zopakovať argumenty a úvahy, ktoré už vyššie uviedol krajský súd vo vzťahu k obžalovanému Z.. Ani krajský súd, rovnako ako súd

prvého stupňa, nespochybňuje skutočnosť, že obžalovaný pomohol usvedčiť seba i obžalovaného Z. a urobením vyhlásenia o vine napomohol objasneniu danej trestnej činnosti. Táto skutočnosť síce nebola zohľadnená ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., bola však zohľadnená v zmysle § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. per analogiam a bol mu uložený trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Rovnako ako u obžalovaného Z., ani v prípade obžalovaného S. neboli zistené v potrebnej intenzite dôvody na ukladanie trestu podľa § 39 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zák. Vo vzťahu k námietkam obžalovaného, že mal byť zaradený na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, možno zopakovať argumenty, ktoré už boli uvedené vo vzťahu k obžalovanému Z..

Všeobecne k výške uloženého trestu vo vzťahu k oboj obžalovaným možno uviesť, že napriek tomu, že obaja participovali na spáchaní trestnej činnosti v rôznej miere, možno akceptovať rovnakú výmeru trestu u oboch. Obžalovaný Z. síce nebol dosiaľ trestne stíhaný, avšak vyhlásenie urobil až v súdnom konaní a pri páchaní trestnej činnosti mal zrejme vyššie hierarchické postavenie. Na druhej strane obžalovaný S. síce pomáhal už v prípravnom konaní usvedčiť seba i spoluobžalovaného, avšak v minulosti už bol súdne trestaný a aktuálnej trestnej činnosti sa v časti dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia.

Prípadné ukladanie miernejších trestov by vzhľadom na závažnosť spáchaní trestnej činnosti, ktorá je vo všetkých regiónoch Slovenska aktuálne na vzostupe, bolo v rozpore s požiadavkami na ukladanie trestov stanovenými v § 34 Tr. zákona, ako i s požiadavkami generálnej i individuálnej prevencie.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora je potrebné uviesť, že zákonodarcu umožňuje, aby páchatelia trestnej činnosti uľahčili orgánom činným v trestnom konaní a súdu prácu tým, že priznaním umožnia časovo skrátiť dĺžku trestného konania i rozsah dokazovania. Na druhej strane umožňuje za takéto aktívne napomáhanie objasnenia (aj vlastnej) trestnej činnosti, priznanie určitých „bonusov“ páchatelom za účelom ich motivácie k takémuto postupu.

Ak preto orgány činné v trestnom konaní a súd chcú, aby páchatelia pomáhali aktívne odkrývať spáchanú trestnú činnosť a tým výrazne napomohli nielen pri jej odhaľovaní ale i pri svojom usvedčovaní, tak je potrebné „vyslať“ určitý signál, že pri takomto postupe im bude priznaný určitý očakávaný „bonus“. Je preto logické, že sa súd uvedenú spoluprácu zo strany páchatelov snaží zohľadniť okrem (obligatórneho) priznávania poľahčujúcich okolností, i (fakultatívnym) postupom podľa § 39 Tr. zák., teda ukladáním trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V danom prípade je nespochybniteľným faktom, že vyhlásením o vine uľahčili obaja obžalovaní súdu postup pri rozhodovaní o vine a treste, pretože nebolo potrebné vykonať dokazovanie v plnom rozsahu, čím sa podstatne skrátila i doba trestného konania na súde. Nemožno sa preto stotožniť, že zo strany súdu prvého stupňa išlo len o mechanické a čisto formálne zníženie trestu pod dolnú hranicu, pretože súd tento postup argumentačne dostatočne podporil tým, že obžalovaní súdu uľahčili dokazovanie a zároveň poukázal i na ich drogovú závislosť vo vzťahu k motívu páchania trestnej činnosti. Prokurátor namietá absenciu existencie takých okolností prípadu či okolností páchatelov, ktoré by boli v určitom zmysle výnimočné. Krajský súd však dáva do pozornosti, že skúmanie existencie takýchto okolností či pomerov prichádza do úvahy prioritne pri ukladaní trestu za aplikácie ustanovenia § 39 ods.1 Tr. zák. Ak sa však súd rozhodne ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods.2, ods.4 Tr. zák., nevyžaduje sa existencia okolností prípadu či pomerov páchatel'a predpokladaná v § 39 ods.1 Tr. zák., ale postačí existencia eventualít uvedených pod písmenami a) až e) v § 39 ods.2 Tr. zák. a v odseku 4 uvedeného paragrafu. Samozrejme, za určitých okolností nie je vylúčená ani súčasná aplikácia § 39 ods.1 a ods.2 a 4 Tr. zák.

Okresný súd teda rozhodne nepochybil, ak sa rozhodol pri ukladaní trestov postupovať podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. per analogiam.

Súhrnne potom možno uviesť, že je možné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že na nápravu obžalovaných a ochranu spoločnosti bude potrebné a nevyhnutné uložiť nepodmienené tresty, síce pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak nie na samej spodnej hranici ich možného zníženia. Rovnako možno súhlasiť i s výsledkom o zaradení oboj obžalovaných do ústavu so stredným stupňom stráženia a odôvodnené bolo vo vzťahu k obžalovanému Z. i uloženie trestu prepadnutia veci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa potom uloženie trestov javí ako zákonné a dostatočné a vzhľadom že bola znížená dolná hranica trestnej sadzby, nejde ani o tresty neprimerane prísne. Správne bol u oboch obžalovaných zistený a aplikovaný i pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Možno preto zopakovať, že s prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaných, možnosti nápravy a skutočnosť, že odvolanie bolo podané výlučne vo vzťahu k výrokom o trestoch, dospel odvolací súd k záveru, že tresty uložené súdom prvého stupňa sú zákonné, nie sú neprimerané a takto uloženými trestami bude splnený ich účel. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na argumentáciu súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorou sa stotožnil.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora ako aj oboch obžalovaných odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.